

MC-tuần V-thứ bảy
(Ed 37,21-28/Ga 11,45-57)
Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

MỘT CÁI CHẾT CÓ SỨC QUI TỰ

Trong ngày thứ bảy tuần thứ năm Mùa Chay này, phụng vụ trao cho chúng ta hai đoạn Kinh Thánh với sức mạnh phi thường, hai viễn cảnh thoạt nhìn có vẻ trái ngược nhau, nhưng thực tế lại hội tụ về một màu nhiệm trung tâm: đó là sự quy tụ, sự hiệp nhất mà Thiên Chúa mong muốn, một sự hiệp nhất được niêm phong bằng hy tế tình yêu.

1. Thị Kiến của Ezekiel: Một Lời Hứa về Sự Quy Tụ

Trước hết, chúng ta hãy lắng nghe những lời của Ezekiel, vị ngôn sứ tràn đầy hy vọng trong lòng cuộc lưu đày ở Babylon. Ông nhìn thấy, giữa đống tro tàn của cuộc lưu đày, một lời hứa phục sinh, một thị kiến về sự hiệp nhất được phục hồi. Chính Thiên Chúa hứa sẽ tập hợp con cái Israel bị phân tán giữa các quốc gia, đưa họ trở lại đất của họ. Đây không chỉ là sự trở về địa lý, một cuộc hồi hương đơn thuần. Đó là một cuộc quy tụ sâu sắc hơn nhiều, một giao ước mới và vĩnh cửu, một sự hiệp thông được phục hồi với Thiên Chúa của họ. Thiên Chúa hứa: *“Ta sẽ lập với chúng một giao ước bình an, Ta sẽ là một giao ước vĩnh cửu đối với chúng. Ta sẽ định cư chúng, cho chúng sinh sôi nở ra nhiều và đặt thánh điện của Ta ở giữa chúng cho đến muôn đời..”* (Ed 37,26)

Hãy tưởng tượng niềm vui, niềm hy vọng được khơi dậy bởi những lời này! Lời hứa về một quốc gia thống nhất, không còn bị chia rẽ bởi những tranh chấp và sự bất trung, nhưng được quy tụ lại bởi chính sự hiện diện của Thiên Chúa ở giữa họ. Thị kiến này là một ngọn hải đăng, một lời hứa thiêng liêng liêng vang vọng qua các thế kỷ, báo trước một tương lai hòa bình và hiệp thông. Và, từ tận đáy lòng, chúng ta cảm nhận rằng lời hứa này chỉ được hoàn thành trọn vẹn trong Chúa Giêsu Kitô.

2. Cai-pha và Lời Tiên Tri Vô Tình

Tiếp đến, sự tương phản thật nổi bật, Tin Mừng đưa chúng ta vào một bầu không khí u ám, bầu không khí của âm mưu và sợ hãi. Các thượng tế và người Pharisêu, hoảng sợ trước ảnh hưởng ngày càng tăng của Chúa Giêsu, tụ họp lại để quyết định số phận của Ngài. Họ lo sợ rằng sự nổi tiếng của Ngài sẽ thu hút sự chú ý của người La Mã và dẫn đến sự hủy diệt Đền thờ và quốc gia.

Rồi Cai-pha, vị thượng tế của năm đó, lên tiếng và, mà không hề hay biết, đã nói một lời tiên tri có tầm quan trọng to lớn: *“Thà một người chết thay cho dân, còn hơn là toàn dân bị tiêu diệt.”* (Ga 11,50). Thánh Gioan Tông Đồ, được soi sáng bởi Chúa Thánh Thần, giải mã ý nghĩa ẩn giấu của những lời này: *“Điều đó, ông - tức là Cai-pha - không tự mình nói ra, nhưng vì ông là thượng tế năm ấy, nên đã nói tiên tri là Đức Giêsu sắp phải chết thay cho dân, và không chỉ thay cho dân mà thôi, nhưng còn để quy tụ con cái Thiên Chúa đang tản mác khắp nơi về một mối.”* (Ga 11,51-52)

Thật là một sự trở trêu bi thảm! Những người tin rằng họ đang bảo vệ quốc gia bằng cái chết của một người vô tội, thực ra lại là những công cụ vô tình của một kế hoạch thiêng liêng rộng lớn hơn nhiều. Cái chết của Chúa Giêsu, thay vì phá hủy quốc gia, sẽ trở

thành điểm quy tụ của tất cả con cái Thiên Chúa, nền tảng của một sự hiệp nhất mới và phổ quát.

3. Thập Giá: Công Cụ của Sự Quy Tụ

Nhưng làm thế nào cái chết của Chúa Giêsu, cái chết ô nhục trên Thập Giá, có thể là một công cụ của sự quy tụ? Làm thế nào sự hành hình này có thể có những hậu quả sâu sắc và phổ quát như vậy?

Câu trả lời nằm ở trung tâm mầu nhiệm tình yêu thần linh. Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa, đã chấp nhận mang lấy gánh nặng tội lỗi, sự chia rẽ, sự thù hận của chúng ta. Ngài đã trở thành người tội lỗi đau khổ, Con Chiên bị giết vì sự cứu độ của thế giới. Khi chết trên Thập Giá, Ngài đã phá vỡ xiềng xích của tội lỗi đã ngăn cách chúng ta với Thiên Chúa và với nhau. Ngài đã phá bỏ những bức tường thù hận đã chia rẽ các dân tộc (x.Ep 2,14-18).

Nhờ sự hy sinh của Ngài, Ngài đã hòa giải chúng ta với Thiên Chúa, làm cho chúng ta trở thành anh chị em trong Ngài, thành viên của một thân thể duy nhất là Giáo hội. Thập Giá, vốn là một công cụ tra tấn và chết chóc, đã trở thành biểu tượng của tình yêu cứu chuộc, dấu hiệu của sự hiệp nhất được phục hồi. Thập giá với hai chiều dọc và ngang biểu lộ sự hiệp nhất kép này.

Hoa trái của sự quy tụ này là rất nhiều. Chúng ta có thể tạm liệt kê: tha thứ tội lỗi, bình an nội tâm, niềm vui của sự hiệp thông huynh đệ, niềm hy vọng về cuộc sống vĩnh cửu... Và sự quy tụ này, sự hiệp nhất này, không phải là những thực tại tĩnh tại, những thành quả dứt khoát. Chúng là một lời kêu gọi liên tục, một con đường phải đi, một sứ mệnh phải hoàn thành.

Và, chúng ta hãy tự hỏi: cuộc sống của chúng ta là một cuộc sống quy tụ hay một cuộc sống gầy chia rẽ? Lời nói, hành động, sự lựa chọn của chúng ta có góp phần xây những cầu nối hay dựng nên những bức tường? Chúng ta có sẵn sàng từ bỏ lợi ích cá nhân, định kiến, sự oán hận của mình để thúc đẩy sự hiệp thông và hiệp nhất không?

Chúng ta được kêu gọi noi gương Chúa Kitô, mỗi ngày dâng những hy sinh nhỏ bé, những thập giá nhỏ bé của mình, vì lợi ích của anh chị em chúng ta. Một nụ cười, một lời khích lệ, một cử chỉ tha thứ, một sự giúp đỡ vô vị lợi: đó là những viên đá nhỏ góp phần xây dựng công trình của sự hiệp nhất, làm cho Nước Thiên Chúa lớn lên trong chúng ta và xung quanh chúng ta.

Xin Chúa Thánh Thần soi sáng và ban cho chúng ta sức mạnh để đáp lại lời kêu gọi này, để trở thành những người kiến tạo hòa bình và hiệp nhất, theo hình ảnh của Chúa Kitô, Đấng đã hiến mạng sống mình để tất cả nên một.